

## ΤΗ ΚΑ΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Απόδοσις τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κοδράτου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀθηνῶν. (†130)· Ἰωνᾶ προφήτου (880 π.Χ.)

\* \* \* \* \*

### ΕΙΔΗΣΙΣ

Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ Ὑψώσεως ἡ ἑορτή, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων, τῆς Λιτῆς καὶ τοῦ Πολυελέου. Ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Κοδράτου Ἀκολουθία συμπάλλεται τῇ ἐπαύριον μετὰ τῆς τοῦ Ἁγίου Φωκᾶ. Ἐὰν δὲ τύχη ἐν Κυριακῇ ἡ παροῦσα ἡμέρα, συμπάλλονται τὰ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, ἅτινα καὶ προηγούνται.

\* \* \* \* \*

### ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν ψαλμὸν, **Συναπτή μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου, καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ἵτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

**Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, δευτεροῦντες αὐτά.**

**Ἦχος πλ. β΄. Ὁλην ἀποθέμενοι.**

**Στίχ.** Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Σταυρὸς ἀνυψούμενος, τοῦ ἐν αὐτῷ ὑψωθέντος, τὸ πάθος τὸ ἄχραντον, ἀνυμνεῖν προτρέπεται κτίσιν ἅπασαν· ἐν αὐτῷ κτείνας γάρ, τὸν ἡμᾶς κτείναντα, νεκρωθέντας ἀνεζώωσε, καὶ κατεκάλλυνε, καὶ εἰς οὐρανοὺς πολιτεύεσθαι, ἠξίωσεν ὡς εὐσπλαγχνος, δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος· ὅθεν γεγηθότες, ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν ἄκραν συγκατάβασιν.

**Στίχ.** Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σταυρὸς ἀνυψούμενος, ...

**Στίχ.** Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀ-

πὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

**Μωσῆς** προετύπου σε, χεῖρας ἐκτείνας εἰς ὕψος, καὶ κατατροπούμενος, Ἀμαλήκ τὸν τύραννον, Σταυρὲ τίμιε, τῶν πιστῶν καύχημα, Ἀθλητῶν στήριγμα, Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα, Δικαίων πρόμαχε, πάντων τῶν Ὁσίων διάσωμα· διό σε ἀνυψούμενον, βλέπουσα ἡ κτίσις εὐφραίνεται, καὶ πανηγυρίζει, δοξάζουσα Χριστὸν τὸν διὰ σοῦ, τὰ διεστῶτα συνάψαντα, ἄκρα ἀγαθότητι.

**Στίχ.** Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Μωσῆς προετύπου σε, ...

**Στίχ.** Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ὃν περιέπουσι τάξεις, Ἀγγέλων γηθόμενοι, σήμερον ὑψούμενος, θεῖο νεύματι, ἀνυψοῖς ἅπαντας, τοὺς κλοπῆ βρώσεως, ἀποσθέντας καὶ εἰς θάνατον, κατολισθήσαντας· ὅθεν σε καρδία καὶ χεῖλεσι, πιστῶς περιπτυσσόμενοι, τὸν ἀγιασμὸν ἀρυόμεθα, Ὑψοῦτε βοῶντες, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Θεόν, καὶ τὸ αὐτοῦ προσκυνήσατε, θεῖον ὑποπόδιον.

**Στίχ.** Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ...

Δόξα. Καὶ νῦν. **Ἦχος β΄.**

Δεῦτε ἅπαντα τὰ ἔθνη, τὸ εὐλογημένον ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ γέγονεν ἡ αἰώνιος δικαιοσύνη· τὸν γὰρ προπάτορα Ἀδάμ, ὁ ἀπατήσας ἐν ξύλῳ, τῷ Σταυρῷ δελεάζεται· καὶ πίπτει κατενεχθεὶς πτῶμα ἐξαίσιον, ὁ τυραννίδι κρατήσας τοῦ βασιλείου πλάσματος. Αἷματι Θεοῦ, ὁ ἰὸς τοῦ ὄφeos ἀποπλύνεται· καὶ κατάρα λέλυται, καταδίκης δικαίας, ἀδίκῃ δίκῃ τοῦ δικαίου κατακριθέντος· ξύλῳ γὰρ ἔδει τὸ ξύλον ἰάσασθαι, καὶ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς, τὰ ἐν ξύλῳ λῦσαι πάθη τοῦ κατακρί-

του. Ἀλλὰ δόξα Χριστὲ Βασιλεῦ, τῇ περὶ ἡ-  
μᾶς σου φρικτῇ οἰκονομίᾳ, δι' ἧς ἔσωσας  
πάντας, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

\*\*\*

**Εἵσοδος καὶ ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν  
ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·**

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, \* ἀθανάτου Πα-  
τρός, \* οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, \* Ἰησοῦ  
Χριστέ, \* ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, \* ἰ-  
δόντες φῶς ἐσπερινόν, \* ὑμνοῦμεν Πατέρα,  
Υἱόν, \* καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. \* Ἄξιόν σε  
ἐν πᾶσι καιροῖς \* ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,  
\* Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· \* διὸ ὁ κόσμος  
σὲ δοξάζει.

**Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.**

**Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.  
Ἦχος βαρὺς. Ψαλμὸς νη΄.**

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ· τὸ ἔλεός σου  
προφθάσει με. (νη΄ 10-11)

**Στίχ. α΄.** Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ  
Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύ-  
τρωσαί με. (νη΄ 2)

**Στίχ. β΄.** Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν  
ἀνομίαν καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με.  
(νη΄ 3)

\*\*\*

**Ἐκτενής, τό· Καταξίωσον,  
Πληρωτικά, Κεφαλοκλισία.**

\*\*\*

**Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.**

**Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.**

Χαίροις ὁ ζωφόρος Σταυρός, τῆς εὐσεβείας  
τὸ ἀήττητον τρόπαιον, ἡ θύρα τοῦ Παραδεί-  
σου, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, τὸ τῆς Ἐκκλη-  
σίας περιτείχισμα· δι' οὗ ἐξηφάνισται ἡ φθο-  
ρὰ καὶ κατήρηται, καὶ κατεπόθη τοῦ θανά-  
του ἡ δύναμις, καὶ ὑψώθημεν, ἀπὸ γῆς πρὸς  
οὐράνια. Ὅπλον ἀκαταμάχητον, δαιμόνων  
ἀντίπαλε, δόξα Μαρτύρων, Ὁσίων, ὡς ἀλη-  
θῶς ἐγκαλλώπισμα, λιμὴν σωτηρίας, ὁ δω-  
ρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

**Στίχ.** Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ

προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

**Χαίροις ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός, δι' οὗ ἐλύθη  
τῆς ἀρᾶς τὸ ἀνθρώπινον, τῆς ὄντως χαρᾶς  
σημεῖον, ὁ καταράσων ἐχθρούς, ἐν τῇ σῆ ὑ-  
ψώσει πανσεβάσμιε· ἡμῶν ἡ βοήθεια, βασι-  
λέων κραταίωμα, σθένος δικαίων, ἱερέων εὐ-  
πρέπεια· ὁ τυπούμενος, καὶ δεινῶν ἐκλυ-  
τρούμενος· ράβδος ἡ τῆς δυνάμεως, ὑφ' ἧς  
ποιμαινόμεθα· ὄπλον εἰρήνης ἐν φόβῳ, ὃ πε-  
ριέπουσιν Ἄγγελοι· Χριστοῦ θεία δόξα, τοῦ  
παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.**

**Στίχ.** Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων  
εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

**Χαίροις ὁ τῶν τυφλῶν ὁδηγός, τῶν ἀσθε-  
νούντων ἰατρός, ἡ ἀνάστασις, ἀπάντων τῶν  
τεθνεώτων, ὁ ἀνυψώσας ἡμᾶς, εἰς φθορὰν  
πεσόντας, Σταυρὲ τίμιε· δι' οὗ διαλέλυται, ἡ  
φθορὰ καὶ ἐξήνηθησεν, ἡ ἀφθαρσία, καὶ βρο-  
τοὶ ἐθεώθημεν, καὶ διάβολος, παντελῶς κα-  
ταβέβληται. Σήμερον, ἀνυψούμενον, χερσὶ  
καθορῶντές σε, Ἀρχιερέων ὑψοῦμεν, τὸν ὑ-  
ψωθέντα ἐν μέσῳ σου, καὶ σὲ προσκυνοῦ-  
μεν, ἀρρόμενοι πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.**

**Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄.**

**Ἰωάννου Μοναχοῦ.**

Ὅνπερ πάλαι Μωυσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυ-  
τῷ, τὸν Ἀμαλήκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο·  
καὶ Δαυὶδ ὁ μελωδός, ὑποπόδιόν σοι βοῶν,  
προσκυνεῖσθαι διετάξατο, τίμιον Σταυρόν  
σου Χριστὲ ὁ Θεός, σήμερον ἀμαρτωλοὶ  
προσκυνοῦντες χεῖλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν κα-  
ταξιώσαντα, παγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνοῦντες  
βοῶμέν σοι· Κύριε, σὺν τῷ ληστῇ τῆς βασι-  
λείας σου ἀξίωσον ἡμᾶς.

\*\*\*

**Τό, Νῦν ἀπολύεις... τὸ Τρισάγιον·  
καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄. (ἐκ γ΄)**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον  
τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι  
κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυ-  
λάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

**Καὶ Ἀπόλυσις.**

\*\*\*\*\*

## ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,  
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·  
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος α'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

## ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'. (ἐκ γ')

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·  
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

\*\*\*

## ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ Ζωὴ ἢ τῶν ἀπάντων. Παράδεισον ἠνέφξας Σωτήρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι ληστή· καὶ τρυφῆς κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου Κύριε. Δέξαι ὡς περ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας· Ἠμάρτομεν, πάντες τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον ...

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. β'.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστὲ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθη τοῦ θανάτου Κύριε· ὄν γὰρ κατέπτε πόθῳ ὁ Ἄδης, ἀπήμεσε τρόμφ· ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἅγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε, Υἱὲ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον ...

\*\*\*

Ὁ Προεστὸς ἢ ὁ Ἀναγνώστης  
τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥυσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

\* \* \*

## Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Κανὼν,  
ὃς τὴν δετὴν Ἀκροστιχίδα φέρει·  
*Σταυρῶ πεποισθῶς, ὕμνον ἐξερεύγομαι.*  
Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ράβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἦνωσεν· ἐπ' εὐρους διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὅτι δεδόξασται.

## Τροπάρια.

Τὸν τύπον πάλαι Μωσῆς, τοῦ ἀχράντου πάθους, ἐν ἑαυτῷ προέφηνε, τῶν ἱερῶν μεσούμενος. Σταυρῷ δὲ σχηματισθεῖς, τεταμέναις τρόπαιον, παλάμαις ἤγειρε, τὸ κράτος διόλυσας, Ἀμαλήκ τοῦ πανόλους· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Δόξα.

Ἀνέθηκε Μωσῆς, ἐπὶ στήλης ἄκος, φθοροποιῦ λυτήριον, καὶ ἰοβόλου δήγματος· καὶ ξύλῳ τύπῳ Σταυροῦ, τὸν πρὸς γῆν συρόμενον, ὄφιν προσέδησεν, ἐγκάρσιον ἐν τούτῳ, θριαμβεύσας τὸ πῆμα· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Καὶ νῦν.

Ἐπέδειξεν οὐρανός, τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, τῷ εὐσεβείας κράτορι, καὶ βασιλεῖ θεόφρονι, ἐχθρῶν ἐν ᾧ δυσμενῶν, κατεβλήθη φρύαγμα· ἀπάτη ἀνετράπη δέ, καὶ πίστις ἐφηπλώθη, γῆς τοῖς πέρασι θεία· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

## Καταβασία.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς \* ἐπ' εὐθείας ράβδῳ, \* τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε \* τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι· \* τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς \* Φαραὼ τοῖς ἄρμασι \* κροτήσας ἦνωσεν, \* ἐπ' εὐρους διαγράψας \* τὸ ἀήττητον ὄπλον· \* διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, \* τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ῥδὴ γ΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα· τῇ στεριουούσῃ δὲ πρῶην, Ἐκκλησία νῦν, ἐξήνηθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου ...

## Τροπάρια.

Δόξα.

Ῥς ἐπαφήκε ραπιζομένη ὕδωρ ἀκρότομος, ἀπειθοῦντι λαῷ καὶ σκληροκαρδίῳ, τῆς θεοκλήτου ἐδήλου, Ἐκκλησίας τὸ μυστήριον· ἥς ὁ Σταυρός, τὸ κράτος καὶ στερέωμα.

Καὶ νῦν.

Πλευρᾶς ἀχράντου λόγχῃ τρωθείσης, ὕδωρ σὺν αἵματι ἐξεβλήθη, ἐγκαινίζον διαθήκην, καὶ ῥυπτικὸν ἁμαρτίας· τῶν πιστῶν γὰρ Σταυρὸς καύχημα, καὶ βασιλέων κράτος καὶ στερέωμα.

## Καταβασία.

Ῥάβδος εἰς τύπον \* τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται \* τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα \* τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῶν \* Ἐκκλησία νῦν ἐξήνθησε \* ξύλον Σταυροῦ \* εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

**Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·**  
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

\*\*\*

## ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

**Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.**

Ἐν παραδείσῳ με τὸ πρῖν, ξύλον ἐγύμνωσεν, οὐ̄περ τῇ γεύσει, ὁ ἐχθρὸς εἰσφέρει νέκρωσιν· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον, ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὃν ὀρῶντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί, συμφώνως ἀνακράζωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου. (δίς)

\*\*\*

**Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ ζ' ᾠδαὶ τῶν κανόνων.**

**ᾠδὴ δ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.**

Εἰσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου, τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

**Τροπάρια.**

Πικρογόνους μετέβαλε, ξύλω Μωυσῆς πηγὰς ἐν ἐρήμῳ πάλαι, τῷ Σταυρῷ πρὸς τὴν εὐσέβειαν, τῶν ἐθνῶν προφαίνων τὴν μετάθεσιν.

Ὁ βυθῷ κολπωσάμενος, τέμνουσαν ἀνέδωκεν Ἰορδάνης ξύλω, τῷ Σταυρῷ καὶ τῷ Βαπτίσματι, τὴν τομὴν τῆς πλάνης τεκμαιρόμενος.

Δόξα.

Ἰερῶς προστοιβάζεται, ὁ τετραμερὴς λαὸς προηγούμενος, τῆς ἐν τύπῳ μαρτυρίου σκηνηῆς, σταυροτύποις τάξεσι κλειζόμενος.

Καὶ νῦν.

Θαυμαστῶς ἐφαπλούμενος, τὰς ἡλιακὰς βολὰς ἐξηκόντισεν ὁ Σταυρός· καὶ διηγήσαντο, οὐρανοὶ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

## Καταβασία.

Εἰσακήκοα, Κύριε, \* τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, \* κατενόησα τὰ ἔργα σου \* καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

**ᾠδὴ ε'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.**

ᾠ̄ τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλω ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεῖς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

**Τροπάρια.**

Σὲ τὸ αἰοίδιμον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ἡ τὴν Ἐδὲμ φυλάπτουσα, στρεφομένη ρομφαία, Σταυρὲ ἠδέσθη· τὸ φρικτὸν δὲ Χερουβίμ, εἶξε τῷ σοὶ παγέντι Χριστῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα.

Ἐποχθονίων δυνάμεις, ἀντίπαλοι τοῦ Σταυροῦ, φρίττουσι χαραττόμενον, τὸ σημεῖον ἐν ἀέρι ᾧ πολοῦσιν· οὐρανίων γηγενῶν, γένος δὲ γόνου κάμπει Χριστῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Μαρμαρυγαῖς ἀκηράτοις, φανεῖς ὁ θεῖος Σταυρός, ἐσκοτισμένοις ἔθνεσι, τοῖς ἐν πλάνῃ ἀπάτης τὸ θεῖον φέγγος, ἀπαστράψας οἰκειοῖ, τῷ ἐν αὐτῷ παγέντι Χριστῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

**Καταβασία.**

ᾠ̄ τρισμακάριστον Ξύλον! \* ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, \* ὁ βασιλεὺς καὶ Κύριος \* δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλω ἀπατήσας, \* τῷ ἐν σοὶ δελεασθεῖς \* Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, \* τῷ παρέχοντι \* τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

**ᾠδὴ ζ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.**

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς· ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, ...

### Τροπάρια.

Δόξα.

Ὁ γήρα καμφθεις καὶ νόσω τρυχωθείς, ἀνωρθοῦτο, Ἰακώβ χειρας ἀμείψας, τὴν ἐνέργειαν φαίνων τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ· τὴν παλαιότητα καὶ γάρ, τοῦ νομικοῦ σκιώδους, γράμματος ἐκαινογράφησεν, ὁ ἐν τούτῳ σαρκὶ προσπαγεὶς Θεός, καὶ τὴν ψυχόλεθρον νόσον, τῆς πλάνης ἀπήλασε.

Καὶ νῦν.

Νεαζούσαις θεὶς παλάμας, ὁ θεῖος Ἰσραὴλ σταυροειδῶς κάραις ἐδήλου, ὡς πρεσβύτερον κλέος ὁ νομολάτρις λαός· ὑποπτευθεὶς ὄθεν οὕτως ἐξηπατήσθαι, οὐκ ἠλλοίωσε τὸν ζωηφόρον τύπον· ὑπερέξει λαὸς γὰρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, νεοπαγῆς ἀνεβόα, Σταυρῷ τειχιζόμενος.

### Καταβασία.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις \* παλάμας Ἰωνᾶς \* σταυροειδῶς διεκπετάσας, \* τὸ σωτήριο πάθος \* προδιετύπου σαφῶς· \* ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, \* τὴν ὑπερκόσμιον ἀνάστασιν \* ὑπεζωγράφησε \* τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ \* καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει \* τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

\*\*\*

### ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Αυτόμελον.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπώνυμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός. Εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

### Ὁ Οἶκος.

Ὁ μετὰ τρίτον οὐρανὸν ἀρθείς ἐν Παραδείσῳ, καὶ ῥήματα ἀκούσας τὰ ἄρρητα καὶ θεῖα, ἃ οὐκ ἐξὸν γλώσσαις λαλεῖν, τί τοῖς Γαλά-

ταις γράφει, ὡς ἐρασταὶ τῶν Γραφῶν, ἀνέγνωτε καὶ ἔγνωτε· Ἐμοί, φησί, καυχᾶσθαι μὴ γένοιτο, πλὴν εἰ μὴ ἐν μόνῳ τῷ Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου, ἐν ᾧ παθὼν, ἔκτεινε τὰ πάθη. Αὐτὸν οὖν καὶ ἡμεῖς βεβαίως κρατῶμεν τοῦ Κυρίου τὸν Σταυρὸν καύχημα πάντες· ἔστι γὰρ σωτήριο ἡμῖν τοῦτο τὸ ξύλον, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

### Συναξάριον.

Τῆς ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Κοδράτου. (†130)

Στίχ. Λίθοις νέμειν θέλοντα μηδαμῶς σέβας, Τὸν Κοδρᾶτον βάλλουσιν ἄφρονες λίθοις.

Εἰκάδι δὲ πρώτη Κοδρᾶτος στέφος εὐρατο ἄθλοις.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰωνᾶ. (η' αἰ. π.Χ.)

Στίχ. Ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ φεύγεις πάλαι, Νῦν δὲ πρόσωπον, Ἰωνᾶ, τούτου βλέπεις.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εὐσεβίου τοῦ ἐν Φοινίκῃ. (β' αἰ.)

Στίχ. Εὐσέβιον κτείνουσι δυσσεβεῖς ξίφει, Τὸν εὐσεβῶς βιοῦντα, καὶ Χριστοῦ φίλον.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῶν ἁγίων Σ' Μαρτύρων, ὑπασπιστῶν ὄντων Μαξιμιανοῦ. (†298)

Στίχ. Ὑπὲρ Θεοῦ κλίναντος ἐν ξύλῳ κάραν, Ἐξ Μάρτυρες κλίνουσι τὴν κάραν ξίφει.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Πρίσκου τοῦ ἐν Φρυγίᾳ.

Στίχ. Φέρων ὕδωρ ζῶν Πρίσκος ἐν τῇ καρδίᾳ, Ἐμπρησμὸν οὐ δέδοικε τὸν τοῦ σαρκίου.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ ἀυταδέλφων Εὐσεβίου, Νεστάβου καὶ Ζήνωνος. (†361-363)

Στίχ. Εὐσέβιος, Νέσταβος, ἀλλὰ καὶ Ζήνων, Δι' εὐσεβῆ θνήσκουσι πίστιν ἐκ ξίφους.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Βάσσης τῆς ἐν Τύρῳ.

Στίχ. Σὺ βασιλεὺς μου εἶ, Λόγε Θεοῦ, μόνος, Σοὶ μόνῳ καὶ θύσω ἔκραζεν ἡ Βάσσα.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων Ὑπατίου ἐπισκόπου Ἐφέσου καὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ πρεσβυτέρου Ἀνδρέου. (†730)

**Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωνᾶ τοῦ Σαββαΐτου. (θ' αἰ.)**

**Στίχ.** Ἀφείς Ἰωνᾶς ἀστάτου βίου τόπον,  
Ἐστῶτα καὶ βέβαιον εὐρίσκει τόπον.

**Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν Ἰσακίου (ἢ Ἀκακίου) καὶ Μελετίου, ἐπισκόπων Σίτης τῆς Κύπρου.**

**Στίχ.** Τὸν μόσχον, Ἰσάκιε, τὸν θεῖον θύων,  
Εἶπει δι' Αὐτὸν οἶά περ μόσχος θύη.

**Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀλεξάνδρου, ἐπισκόπου πλησίον τῆς Ῥώμης. (β' αἰ.)**

**Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Παμφίλου, τοῦ ἐν Ῥώμῃ.**

**Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῆς ἁγίας Μαβύνης (Mabyn), ἐν Κορνουάλλῃ Οὐαλίας. (C' αἰ.)**

**Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Γερούλφου (Gerulf), τοῦ ἐν Φλάνδρᾳ. (†746)**

**Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῆς ὁσίας παρθένου Μαύρας, κοιμηθείσης εἰς ἡλικίαν κγ' ἐτῶν, ζησάσης ἐν προσευχῇ καὶ εὐποιίᾳ. (†850)**

**Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ ἐν Σουζγκόρσκ. (1C' αἰ.)**

**Στίχ.** Σιωπῆν, γλῶτταν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος,  
Δανιὴλ ἠγάπησεν, Χριστοῦ τρυφήσας.

**Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ, ἰδρυτοῦ τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ζαονίκεφ ἐν Βολογκτᾷ. (†1612)**

**Στίχ.** Τυφλὸς ὢν τὸ πρότερον Ἰωσήφ θεῖος,  
Τυφλοὺς πολλοὺς ἐφώτισε τὴν καρδίαν.

**Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, συνέδραμεν ἡ εὕρεσις τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Δημητρίου, ἐπισκόπου Ῥοστώβ. (1752)**

**Στίχ.** Σκῆνωμα ὀφθεῖς Δημήτριος Κυρίου,  
Ἐκ σκηνώματος αὐτοῦ ἰάσεις βρῦει.

**Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ἁγίου νέου Ἱερομάρτυρος Πλάτωνος, πρωτοσυγκέλλου Ἀμασειᾶς χρηματίσαντος καὶ ἀρτίως ὑπ' ἀνόμων υἱῶν τῆς Ἄγαρ ἀπαγχομισθέντος διὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν πίστιν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους. (†1921)**

**Στίχ.** Τρίβοις Μαρτύρων ἀκολουθήσας ἄρτι·  
Εἰς πλάτος δόξης ἄρρητον ἤχθης, Πλάτων.

**Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

\*\*\*

**Εἶτα αἱ ζ' καὶ ἡ' ᾠδαὶ τῶν κανόνων.**

**ᾠδὴ ζ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.**

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς· ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον· ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Τροπάρια.**

Εὐλὸν γευσάμενος ὁ πρῶτος ἐν βροτοῖς, φθορᾷ παρώκησε· ρίψιν γὰρ ζωῆς ἀτιμοτάτην κατακριθείς, ὄλω τῷ γένει σωματοφθόρος τις, ὡς λύμη τῆς νόσου μετέδωκεν· ἀλλ' εὐρηκότες γηγενεῖς ἀνάκλησιν, Σταυροῦ τὸ ξύλον κράζομεν· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Δόξα.**

Ἐλυσε πρόσταγμα Θεοῦ παρακοή, καὶ ξύλον ἤνεγκε θάνατον βροτοῖς, τὸ μὴ εὐκαίρως μεταληφθέν· ἐν ἀσφαλείᾳ τῆς ἐριτίμου δέ, ἐντεῦθεν ζωῆς τὸ ξύλον εἶργετο, ὃ νυκτιλόχου δυσθανοῦς ἠνέφξεν, εὐγνωμοσύνη κράζοντος· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Καὶ νῦν.**

Ῥάβδου προσπτύσσεται τὸ ἄκρον Ἰωσήφ, ὁ γεννησόμενα, βλέπων Ἰσραὴλ, τῆς βασιλείας τὸ κραταιόν, ὅπως συνέξει ὁ ὑπερένδοξος Σταυρὸς προδηλῶν· οὗτος γὰρ τοῖς βασιλεῦσι, τροπαιοῦχον καύχημα, καὶ φῶς τοῖς πιστεῖ κράζουσιν· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Καταβασία.**

Ἐκνοον πρόσταγμα \* τυράννου δυσσεβοῦς \* λαοὺς ἐκλόνησε, \* πνέον ἀπειλῆς \* καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς· \* ὅμως τρεῖς παῖδας \*

οὐκ ἔδειμάτωσε \* θυμὸς θηριώδης, \* οὐ πῦρ  
βρόμιον· \* ἀλλ' ἀντηγοῦντι \* δροσοβόλῳ  
πνεύματι \* πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· \* Ὁ ὑπε-  
ρύμνητος \* τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν \* Θεός,  
εὐλογητὸς εἶ.

**Ῥδὴ η' . Ὁ εἰρμός.**

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσαριθμοί,  
δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε τὸν συγ-  
καταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον με-  
ταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν  
παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Τροπάρια.**

Ῥψομένου ξύλου, ῤαντισθέντος ἐν αἵματι,  
τοῦ σαρκωθέντος Λόγου Θεοῦ, ὑμνεῖτε αἱ  
τῶν οὐρανῶν Δυνάμεις, βροτῶν τὴν ἀνάκλη-  
σιν ἑορτάζουσαι· Λαοὶ προσκυνεῖτε Χριστοῦ  
τὸν Σταυρὸν, δι' οὗ τῷ κόσμῳ ἀνάστασις εἰς  
τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν  
καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον,  
ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν  
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γηγενεῖς παλάμαις, οἰκονόμοι τῆς χάριτος,  
Σταυρὸν οὗ ἔστη Χριστὸς ὁ Θεός, ὑψοῦτε ἱε-  
ροπρεπῶς καὶ λόγῃν, Θεοῦ Λόγου σῶμα  
ἀντιτορήσασαν. Ἰδέτωσαν ἔθνη πάντα τὸ  
σωτήριον τοῦ Θεοῦ, δοξάζοντα εἰς τοὺς αἰῶ-  
νας.

Καὶ νῦν.

Οἱ τῆ ψήφῳ, προκριθέντες ἀγάλλεσθε, χρι-  
στιανῶν πιστοὶ Βασιλεῖς· καυχᾶσθε τῷ τρο-  
παιοφόρῳ ὄπλῳ, λαχόντες θεόθεν, Σταυρὸν  
τὸν τίμιον· ἐν τούτῳ γὰρ φῦλα πολέμων,  
θράσος ἐπιζητοῦντα, σκεδάννυνται εἰς τοὺς  
αἰῶνας.

**Καταβασία.**

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν,  
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,  
ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες  
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, παῖδες, \* τῆς Τριάδος ἰσαριθμοί,  
\* δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· \* ὑμνεῖτε τὸν

συγκαταβάντα Λόγον \* καὶ τὸ πῦρ εἰς δρό-  
σον μεταποιήσαντα· \* καὶ ὑπερυψοῦτε \* τὸ  
πᾶσι ζωὴν παρέχον \* Πνεῦμα πανάγιον εἰς  
τοὺς αἰῶνας.

\*\*\*

**ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ**

**Τῆς Ῥψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ**

Ψάλλονται τῆ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ τῆς 6ης μέχρι τῆς  
13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι  
τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

*[εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ῥδῆς,  
εἶδεμὴ μετὰ τὸ συναξάριον]*

**Ῥδὴ α' . Ῥχος πλ. δ' .**

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς \* ἐπ' εὐθείας ῤά-  
βδῳ, \* τὴν Ῥρυθρὰν διέτεμε \* τῷ Ἰσραὴλ  
πεζεύσαντι \* τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς \* Φαραῶ  
τοῖς ἄρμασι \* κροτήσας ἤνωσεν, \* ἐπ' εὐ-  
ρους διαγράψας \* τὸ ἀήττητον ὄπλον· \* διὸ  
Χριστῷ ἄσωμεν, \* τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδό-  
ξασται.

**Ῥδὴ γ' .**

Ῥάβδος εἰς τύπον \* τοῦ μυστηρίου παραλαμ-  
βάνεται· \* τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱε-  
ρέα· \* τῆ στείρευούσῃ δὲ πρῶην \* Ῥκκλησία  
νῦν ἐξήνθησε \* ξύλον Σταυροῦ \* εἰς κράτος  
καὶ στερέωμα.

**Ῥδὴ δ' .**

Εἰσακήκοα, Κύριε, \* τῆς οἰκονομίας σου τὸ  
μυστήριον, \* κατενόησα τὰ ἔργα σου \* καὶ  
ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

**Ῥδὴ ε' .**

Ῥ τρισμακάριστον Ἐύλον! \* ἐν ᾧ ἐτάθη  
Χριστός, \* ὁ βασιλεὺς καὶ Κύριος· \* δι' οὗ  
πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, \* τῷ ἐν σοὶ δε-  
λεασθεῖς \* Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, \* τῷ  
παρέχοντι \* τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

**Ῥδὴ Ϛ' .**

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγγνοις \* παλάμας Ἰω-  
νᾶς \* σταυροειδῶς διεκπετάσας, \* τὸ σωτή-  
ριον πάθος \* προδιετύπου σαφῶς· \* ὅθεν  
τρίημερος ἐκδύς, \* τὴν ὑπερκόσμιον ἀνά-  
στασιν \* ὑπεζωγράφησε \* τοῦ σαρκὶ προ-



σπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ \* καὶ τριημέρω ἐγέρσει \* τὸν κόσμον φωτίσαντος.

**ᾠδὴ ζ΄.**

Ἐκνοον πρόσταγμα \* τυράννου δυσσεβοῦς \* λαοὺς ἐκλόνησε, \* πνέον ἀπειλῆς \* καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς· \* ὅμως τρεῖς παῖδας \* οὐκ ἐδειμάτωσε \* θυμὸς θηριώδης, \* οὐ πῦρ βρόμιον· \* ἀλλ’ ἀντηχοῦντι \* δροσοβόλω πνεύματι \* πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· \* Ὁ ὑπερύμνητος \* τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν \* Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

**ᾠδὴ η΄.**

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, \* ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, παῖδες, \* τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, \* δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· \* ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον \* καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα· \* καὶ ὑπερυψοῦτε \* τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον \* Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

\*\*\*

**Ὁ διάκονος·** Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

**ᾠδὴ θ΄. Ἦχος πλ. δ΄.**  
(Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται).

**Ὁ εἰρμός.**

Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ’ οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῆ, προφυτούργηται δένδρον· δι’ οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ μεγαλύνομεν.

Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ...

**Τροπάρια.**

Ἀγαλλέσθω τὰ δρυμοῦ ξύλα σύμπαντα, ἁγιασθείσης τῆς φύσεως αὐτῶν, ὑφ’ οὗ περ ἐξ ἀρχῆς, ἐφυτεύθη Χριστοῦ, ταυθέντος ἐν ξύλῳ· δι’ οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦμεν αὐτόν καὶ μεγαλύνομεν.

Ἰερὸν ἠγέρθη κέρας θεόφροσι, τῆς κεφαλῆς τῶν ἀπάντων ὁ Σταυρός, ἐν ᾧ ἁμαρτωλῶν νοουμένων, συνθλῶνται τὰ κέρατα πάντα·

δι’ οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦμεν αὐτόν καὶ μεγαλύνομεν.

**Εἰρμός ἄλλος.**

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγεγνόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ Προμήτορος ἡ παγγενῆς κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος· ἦν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

**Τροπάρια.**

Μὴ τὴν πικρίαν τὴν τοῦ ξύλου, ἐάσας ἀναιρέσιμον Κύριε, διὰ Σταυροῦ τελείως ἐξήλειψας· ὅθεν καὶ ξύλον ἔλυσε ποτέ, πικρίαν ὑδάτων Μερρᾶς, προτυποῦν τοῦ Σταυροῦ τὴν ἐνέργειαν· ἦν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

**Δόξα.**

Ἀδιαλείπτως βαπτομένους, τῷ ζόφῳ τοῦ προπάτορος Κύριε, διὰ Σταυροῦ ἀνύψωσας σήμερον· ὡς γὰρ τῇ πλάνῃ ἄγαν ἀκρατῶς, ἡ φύσις προκατηνέχθη, παγκλήρως ἡμᾶς πάλιν ἀνῶρθωσε, τὸ φῶς τὸ τοῦ Σταυροῦ σου· ὃν οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν.

Ἴνα τὸν τύπον ὑποδείξης, τῷ κόσμῳ προσκυνούμενον Κύριε, τὸν τοῦ Σταυροῦ ἐν πᾶσιν ὡς ἔνδοξον, ἐν οὐρανῷ ἐμόρφωσας, φωτὶ ἀπλέτῳ ἠγλαϊσμένον, Βασιλεῖ πανοπλίαν ἀήττητον· ἦν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

**Καταβασία.**

Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος, \* ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, \* ὑφ’ οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ \* ζωηφόρον ἐν γῆ \* πεφυτούργηται δένδρον· \* δι’ οὗ νῦν ὑψουμένου, \* προσκυνοῦντες αὐτόν, \* σὲ μεγαλύνομεν.

**Καί·**

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγεγνόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ Προμήτορος ἡ παγγενῆς κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς ἀγνῆς

Θεομήτορος· ἦν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

**Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·**  
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

\*\*\*

## ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

**Τοῦ Σταυροῦ. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.**

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρός, βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρός, πιστῶν τὸ στήριγμα. Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα. (δὶς)

**Ἔτερον, ὃ λέγεται ἅπαξ·**  
**Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.**

Σταυρός ὑψοῦται σήμερον, καὶ κόσμος ἀγιάζεται· ὁ γὰρ Πατρί συνεδρεύων, καὶ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ· ἐν τούτῳ χειρας ἀπλώσας, τὸν κόσμον ὅλον εἵλκυσας, πρὸς σὴν Χριστέ ἐπίγνωσιν· τοὺς οὖν εἰς σὲ πεποιοῦντας, θείας ἀξίωσον δόξης.

\*\*\*

## ΑΙΝΟΙ

**Ἦχος πλ. δ'.**

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

**Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμῃ', ρμθ', ρν').**

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιῶν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταϊγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

**Ψαλμὸς ρμθ' (149).**

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινὸν ἢ αἶνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν,

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς,

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

## Ψαλμὸς ρν' (150).

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

**Ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ' δευτεροῦντες τὸ α'.**

**Ἦχος πλ. δ'.** Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

**Στίχ. α'.** Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸ ζωηφόρον φυτόν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, εἰς ὕψος αἰρόμενος, ἐμφανίζεται σήμερον· δοξολογοῦσι πάντα τὰ πέρατα· ἐκδειματοῦνται δαίμονες ἅπαντες· ὡ οἶον δώρημα, τοῖς βροτοῖς κεχάρισται! δι' οὗ Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

**Στίχ. β'.** Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸ ζωηφόρον φυτόν, ...

**Στίχ. γ'.** Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς βότρυς πλήρης ζωῆς, ὁ βαστάσας τὸν ὕψιστον, ἀπὸ γῆς ὑψούμενος, Σταυρὸς ὄραται σήμερον· δι' οὗ πρὸς Θεὸν πάντες εἰλκυσθημεν, καὶ κατεπόθη εἰς τέλος θάνατος. Ὡ ξύλον ἄχραντον! ὑφ' οὗ ἀπολαύομεν τῆς ἐν Ἐδέμ, ἀθανάτου βρώσεως, Χριστὸν δοξάζοντες.

**Στίχ. δ'.** Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! εὖρος καὶ μήκος Σταυροῦ, οὐρανοῦ ἰσοστάσιον, ὅτι θεία χάριτι, ἀγιάζει τὰ σύμπαντα· ἐν τούτῳ ἔθνη βάρβαρα ἤττηνται· ἐν τούτῳ σκῆπτρα ἀνάκτων ἠδραστοῦνται. Ὡ θείας κλίμακος! δι' ἧς ἀνατρέχομεν εἰς οὐρανοὺς, ὑποῦντες ἐν ἄσμασι, Χριστὸν τὸν Κύριον.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Ἦχος πλ. β'.**

Σήμερον προέρχεται ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου, καὶ πιστοὶ εἰσδέχονται αὐτὸν ἐκ πόθου, καὶ

λαμβάνουσιν ἰάματα ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ πάσης μαλακίας. Αὐτὸν ἀσπασώμεθα τῇ χαρᾷ καὶ τῷ φόβῳ· φόβῳ διὰ τὴν ἁμαρτίαν, ὡς ἀνάξιοι ὄντες· χαρᾷ δὲ διὰ τὴν σωτηρίαν, ἣν παρέχει τῷ κόσμῳ, ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεῖς Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

\*\*\*

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

## Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς. \* Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ \* καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, \* ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνοῦμέν σε, \* εὐλογοῦμέν σε, \* προσκυνοῦμέν σε, \* δοξολογοῦμέν σε, \* εὐχαριστοῦμέν σοι \* διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, \* ἐπουράνιε Θεέ, \* Πάτερ παντοκράτορ· \* Κύριε Υἱὲ μονογενές, \* Ἰησοῦ Χριστέ, \* καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, \* ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, \* ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, \* ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, \* ἐλέησον ἡμᾶς, \* ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, \* ὁ καθηήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, \* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, \* σὺ εἶ μόνος Κύριος, \* Ἰησοῦς Χριστός, \* εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε \* καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα \* καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, \* ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ \* ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, \* ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, \* καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου \* εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, \* τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, \* καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· \* δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (ἐκ γ')

Κύριε, \* καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν \* ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. \* Ἐγὼ εἶπα \* Κύριε, ἐλέησόν με \* ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, \* ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον \* δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, \* ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς \* ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου \* τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, \* ἅγιος ἰσχυρός, \* ἅγιος ἀθάνατος \* ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος \* ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ἰσχυροτέρα φωνῆ·

Ἅγιος ὁ Θεός, \* ἅγιος ἰσχυρός, \* ἅγιος ἀθάνατος \* ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος α'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

\*\*\*\*\*

## ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ  
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·  
Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς κα' (21).

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου. (κα' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, \* Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ὁ Θεός μου, κεκράζομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούση, καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. (κα' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, \* Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν. (κα' 8)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, \* Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. δ'. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με. (κα' 13)

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, \* Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν  
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·  
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ογ' (73).

Στίχ. α'. Ἰνατί, ὁ Θεός, ἀπόσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; (ογ' 1)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, \* ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, \* ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς. (ογ' 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, \* ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, \* ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Ἐλυτρώσω ράβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. (ογ' 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, \* ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, \* ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (ογ' 12)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, \* ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, \* ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, \* ἀθάνατος ὑπάρχων \* καὶ καταδεξάμενος \* διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν \* σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου \* καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, \* ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, \* σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, \* θανάτῳ θάνατον πατήσας, \* εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, \* συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ \* καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, \* σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν  
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·  
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. Ψαλμὸς 141 (98).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. (141' 1)

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Στίχ. β'. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντα τοὺς λαούς. (141' 2)

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, ...

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι. (141' 3)

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, ...

\*\*\*

### ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν \* καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, \* ὅτι ἅγιός ἐστι. \* (141' 5). Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, \* ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, \* ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

\*\*\*

Τὸ ἀπολυτικὸν τῆς ἑορτῆς. Ἦχος α'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι

κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Κοντάκιον τῆς τῆς ἑορτῆς.  
(Ψάλλεται ἀπὸ 14' ἕως κα' Σεπτεμβρίου).

Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, \* τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ \* τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, \* Χριστὲ ὁ Θεός· \* εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου \* τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, \* νίκας χορηγῶν αὐτοῖς \* κατὰ τῶν πολεμίων· \* τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, \* ὄπλον εἰρήνης, \* ἀήττητον τρόπαιον.

\*\*\*

### ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Δύναμις. Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.

\*\*\*

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἑορτῆς.

### ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ζῆτει αὐτὸ τῷ Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ὑψωσιν.  
Ἦτοι τῷ Σαββάτῳ τῆς 14' ἑβδομάδος.

Προκείμενον. Ἦχος βαρῦς. (Ψαλμὸς 141').

Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. (141' 5)

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. (141' 1)

Στίχ. β'. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντα τοὺς λαούς. (141' 2)

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. (α΄ 26-31, β΄ 1-5).

Ἀδελφοί, βλέπετε τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς, ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς ἵνα τοὺς σοφοὺς κατασχύνῃ, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς ἵνα κατασχύνῃ τὰ ἰσχυρά, καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ, ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις, ἵνα, καθὼς γέγραπται, «ὁ καυχώμενος ἐν Κυρίῳ καυχάσθω». Καὶ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον. Καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει Πνεύματος καὶ δυνάμεως, ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). ᾠχος α΄. (Ψαλμὸς ογ΄).

**Στίχ. α΄.** Ἴνα τί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος, ὠργίσθη ὁ θυμὸς σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; (ογ΄ 1)

**Στίχ. β΄.** Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς· ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὅρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. (ογ΄ 2)

**Στίχ. γ΄.** Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (ογ΄ 12)

**Στίχ. δ΄.** Σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς αἰθίοσι. (ογ΄ 14)

## ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ζήτηι αὐτὸ τῷ Σαββάτῳ μετὰ τὴν ἑορτήν,  
Ἦτοι τῷ Σαββάτῳ τῆς ιβ΄ ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (η΄ 21-30).

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτόν, ὃτι λέγει· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν; καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τούτου τοῦ κόσμου ἐστέ, ἐγὼ οὐκ εἰμί ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. Εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Σὺ τίς εἶ; εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ἀρχὴν ὃ τι καὶ λαλῶ ὑμῖν; πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθὴς ἐστίν, καὶ ἐγὼ ἢ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ ταῦτα λαλῶ εἰς τὸν κόσμον. Οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν. Εἶπεν οὖν [αὐτοῖς] ὁ Ἰησοῦς· Ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ ἀπ' ἑμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν, ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέν με ὁ πατήρ ταῦτα λαλῶ. Καὶ ὁ πέμψας με μετ' ἐμοῦ ἐστίν· οὐκ ἀφήκεν με μόνον, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε. Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται τὸ κήρυγμα τοῦ θεοῦ λόγου.

\*\*\*

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία  
τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

\*\*\*

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ὁ β΄ εἰρμὸς τῆς θ΄ ᾠδῆς τοῦ κανόνος.

ᾠχος πλ. δ΄.

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ Προμήτορος ἡ παγγενῆς κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς ἀγνῆς

Θεομήτορος· ἦν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

\* \* \*

**Κοινωνικόν. Ψαλμὸς δ' (4).**

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἀλληλούϊα.

**Μετὰ τὴν μετάδοσιν.**

**Ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς...», τὸ «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...».**

**Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ...**

**Ἦχος β'.**

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν \* αἰνέσεώς σου, Κύριε, \* ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, \* ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς \* τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· \* τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, \* ὅλην τὴν ἡμέραν \* μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. \* Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

**Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν. Ἦχος β'.**

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον \* ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

**Ἀπόλυσις·** Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,  
...

**Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.**

\* \* \* \* \*

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 19ης Νοεμβρίου ἐπαναλαμβάνεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς ἐν ταῖς καθημεριναῖς. 2. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία»· ἐὰν τυχὸν ἐορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι εἰς τὸν ὄρθρον «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».